

РЕШЕНИЕ

№ 5767

гр. София, 13.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева
Силвия Житарска**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **5260** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на К. Г. Ч., ЕГН [ЕГН], срещу Решение № 20103710 от 23.04.2021 г., постановено по НАХД № 4037/2021 г. по описа на СРС, НО, 99-ти състав, с което е потвърдено НП № 20-4332-023837 от 13.01.2021 г., издадено от началник на група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ СДВР, с което касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 700.00 /седемстотин/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца на основание чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП.

В касационната жалба са изложени следните доводи за неправилност на обжалваното решение: в обжалваното НП не са посочени конкретните обстоятелства, при които е било допуснато нарушението по отношение на поведението му като участник в движението, с каква скорост се е движил и по кой път, за кой участък от пътя става въпрос и на територията на кое населено място. Мястото и обстоятелствата, при които е извършено нарушението не се потвърждават и от събраните от СРС писмени и гласни доказателства.

В съдебно заседание касаторът поддържа касационната жалба. Моли съда да отмени решението и потвърденото с него НП. Посочва, че в деня на нарушението било

належащо да стигне до болница, поради здравословно неразположение на член на семейството му, както и че работата му е свързана с шофиране, поради което НП би му се отразило негативно във финансов аспект.

Ответникът – Отдел „Пътна полиция“ при СДВР, не изразява становище по основателността на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

От фактическа страна, районният съд е приел за установено въз основа на събраните по делото доказателства, че на 21.09.2020 г. в 16:16 часа, К. Г. Ч. управлявал в [населено място], по [улица], в посока от телевизионната кула към [улица], лек автомобил марка „М.“, модел „А 180 Д“, с рег. [рег.номер на МПС], със скорост от 104 км/ч., която била засечена в района на номер 26-28. Разрешената максимална скорост за движение в този участък била 50 км/ч, тъй като се касае за населено място и нямало поставен знак указващ възможност за движение с по-висока скорост. Скоростта на автомобила била засечена и фиксирана със система ТРИ 1-М № 614, клип № 9346.

На 15.12.2020 г. К. Ч. се явил лично в ОПП-СДВР, където попълнил и представил декларация по чл.188, ал.1 от ЗДвП, че на процесната дата автомобилът е бил управляван лично от него.

Поради така декларираните обстоятелства на водача е съставен акт за установяване на административно нарушение № 086465/15.12.2020 г. за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП, въз основа на който е издадено наказателно постановление № 20-4332-023837 от 13.01.2021 г., с което за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 700 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца на основание чл.182, ал.1, т.6 от ЗДвП.

Решението е постановено в съответствие с материалния закон.

Правилен е изводът на районния съд, че при съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения, опорочаващи административнонаказателното производство и обуславящи отмяна на наказателното постановление. Както в АУАН, така и в НП е налице конкретно описание на констатираното нарушение и относимите обстоятелства, при които е било извършено. Противно на твърденията в касационната жалба, установено и посочено е мястото на извършване на нарушението, посоката на движение и всички други относими обстоятелства. Ясно е отразена и констатираната скорост на движение на автомобила, управляван от касатора. Налице е и съответствие между словесното описание на нарушението и правната му квалификация.

СРС правилно е установил, въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства, че касаторът е осъществил състава на нарушението по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, в който се съдържат изрично установени забрани водачите да управляват МПС със скорост, превишаваща установената за съответния район, която за населено място е 50 км/ч. Скоростта на нарушителя е била установена с техническо средство - система ТРИ 1-М № 614, като по делото с преписката е представена разпечатка от клип № 9346 със заснет лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] и измерена скорост 107 км/ч. По делото е разпитан актосъставителят, който е потвърдил

изложените в АУАН обстоятелства. Представена е декларация от Ч., с която е декларирал, че на процесната дата лично е управлявал лек автомобил рег. [рег.номер на МПС] . Поради това законосъобразно е ангажирана отговорността му на основание чл. 182, ал.1, т. 6 ЗДВП (ДВ,бр.71/11.08.2020 г.), съгласно който водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място с над 50 km/h, се наказва с глоба в размер на 700 лв. и три месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство, като за всеки следващи 5 km/h превишаване над 50 km/h глобата се увеличава с 50 лв.

Твърдението на касатора за наличие на извънредни обстоятелства, наложили неправомерното му поведение, не могат да обосноват извод за маловажност на нарушението. Същото е съществено и извършването му е възможно да доведе до сериозни последици както за нарушителя, така и за обществото. В тази насока районният съд е изложил подробни мотиви, които напълно се споделят от настоящия състав и на които К. Ч. следва да обърне внимание с оглед младата му възраст и немалкото административни нарушения на Закона за движение по пътищата, които е извършил, видимо от приложените доказателства.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушения на материалния закон и на процесуалните правила. Не са били ограничени процесуалните права на страните, решението е мотивирано, като съдът е обосновал правните и фактическите си изводи, чрез подрбно обсъждане на доказателствата и доводите на страните.

В рамките на заявените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК, съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд – София-град, XVI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20103710 от 23.04.2021 г., постановено по НАХД № 4037/2021 г. по описа на СРС, НО, 99-ти състав.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: